

1r de Maig 2018. Convocatòries de la CGT de Catalunya

CGT - CATALUNYA :: 30/04/2018

Con motivo de este 1º de Mayo la Confederación General del Trabajo (CGT) de Cataluña volverá a salir a la calle.

1r de Maig 2018. Convocatòries de la CGT de Catalunya

En motiu d'aquest 1r de Maig la Confederació General del Treball (CGT) de Catalunya tornarà a sortir al carrer. Ho farà en manifestacions i concentracions a 14 poblacions diferents, molt sovint colze a colze amb altres moviments socials compromesos amb la lluita. Aquest any volem destacar la manifestació del 1r de Maig de Tortosa, on serem presents per primera vegada. Amb la descentralització de la jornada, la CGT vol estar present a tot el territori de Catalunya, al costat dels milers de persones que cada dia lluiten contra les injustícies i per construir un futur millor, tant als centres de treball com als carrers dels nostres pobles i ciutats. El lema d'aquest any és 'Som força creixent'. L'anarcosindicalisme està incrementant la seva presència cada vegada a més territori, a més empreses i amb més afiliació. Amb aquesta capacitat estem, dia rere dia, en millors condicions per defensar les nostres llibertats, els nostres drets i les nostres reivindicacions.

Llistat de convocatòries de concentracions i manifestacions:

Dilluns 30 d'abril

- Vic. 19.00h. Carrer Manlleu cantonada Passeig.

Dilluns 1 de maig

- BADALONA. 11:00h. Plaça Trafalgar.-

BARCELONA. 12:00h. Jardinets de Gràcia-

BERGA. 9:00h. Pintada de mural al c/Barcelona

- GIRONA. 12:00h. Punt de trobada de la Rambla-

IGUALADA. 12:00h. Pl. Masuca-

LLEIDA. 12:00h. Pl. del Treball-

MANRESA. 11:30h. Ben Plantada-

MATARÓ. 11:30h. Estació de Renfe

MOLLET DEL VALLÈS. 12:00h. Plaça de l'Ajuntament-

SABADELL. 11:00h. Jutjats de Sabadell-

TARRAGONA. 19:00h. Pl. Imperial Tarraco-

TORTOSA. 19:00h. Plaça Barcelona

VILANOVA I LA GELTRÚ. 11:00h. Cruïlla Dr. Zamenhof amb Francesc Macià

Manifest de CGT de Catalunya pel 1r de maig:

Som força creixent Comunicat del Primer de Maig de 2018 de la CGT de Catalunya dimarts
17 d'abril de 2018 / [Comunicats](#) / Visites: 1272

Fa ja un any que les hores de vaga realitzades a Catalunya estan creixent. De fet, el darrer any van duplicar les de l'anterior. I tot això sense tenir en compte l'impacte de les 3 darreres vagues generals realitzades i sense que la presa de pèl de la falsa recuperació que ens venen ho impedeixi. Com ja vam dir en el darrer 1er de maig, calia passar a l'ofensiva per trencar un cicle de resistencialisme esgotat. Val a dir que, a cop de lluita, la tendència s'està revertint. Vagues llargues han tombat el braç de diferents patronals. Exemples en tenim a Metro, Bicing i Telefèric de Barcelona, a les sitges de Coca-Cola, empreses de neteja, estibadors i un llarg etcètera. A data d'avui, i des del 15 de març, la plantilla de Funosa segueix en vaga indefinida dos dies a la setmana contra la precarietat, amb seguiment del 100%. El carrer s'està tornant a omplir amb lluites en defensa de les pensions, de les llibertats i dels drets civils i contra la repressió cada vegada més descarnada de l'Estat. I fa poques setmanes amb una vaga general feminista que ha fet esclatar la força acumulada per generacions de dones sotmeses pel patriarcat.

En un context on les lleis són paper mullat en el millor dels casos, i cadenes en l'habitual, només l'expressió del conflicte pot reequilibrar la balança. Un conflicte que no és ni bo ni dolent. Simplement existeix. Hi ha conflicte quan caduquen convenis col·lectius per la darrera Reforma Laboral, quan es fa xantatge des de posicions de poder, quan ens acomiaden, quan paguem per un lloguer dues terceres parts del nostre sou, quan hem de combinar diverses feines per poder sobreviure, quan no podem plantejar un projecte vital per la inseguretat laboral a la que ens condemnen, quan després de treballar tota la vida se'ns condemna a pensions de misèria. Aquells que estan guanyant volen que acotem el cap acceptant el paper de perdedors en aquest conflicte quotidià i permanent. I ens plantegen la seva pau social com el silenci dels i les oprimides.

No. No volem cap pau social de la derrota. Una pau que en situacions d'injustícia només és positiva per a qui ens explota. Cal dir alt i clar que els models sindicals que fan bandera de la concertació són projectes esgotats i fracassats, sense capacitat per assolir les molles que governs i empreses oferien fa uns anys a canvi d'una contenció social que ja no controlen. L'experiència ens ho mostra clarament: els darrers anys només han pogut acumular retrocessos en les condicions laborals de la majoria dels i les treballadores. Només les reivindicacions plantejades des de posicions de força i determinació, diverses i coordinades, són les que ofereixen millors condicions per poder aturar la voracitat de beneficis capitalistes i la precarització de les nostres vides.

Davant la lluita de la classe treballadora o d'altres tipus de mobilitzacions col·lectives el sistema alça, un cop més, els murs de la repressió per salvaguardar els seus privilegis i status quo: més vaguistes en processos penals, més acomiadaments disciplinaris per

l'activitat sindical a les empreses, més autoritarisme, més criminalització i l'ús del codi penal d'enemic per normalitzar el dret de càstig del poder. En aquest escenari no hi ha cap altre camí que respondre solidàriament. Com hem fet sempre, sense importar el color de la bandera del govern que hi hagi al darrere d'aquests actes o el sector productiu on es trobi la darrera empresa que ha fet fora una companya.

Som força creixent: l'anarcosindicalisme està incrementant la seva presència cada vegada a més territori, a més empreses i amb més afiliació. Amb aquesta capacitat estem, dia rere dia, en millors condicions per defensar les nostres llibertats, els nostres drets i les nostres reivindicacions. Aquest 1er de maig fem una crida a afiliar-se i organitzar-se al sindicalisme llibertari, a mantenir l'actitud de lluita a tots els espais, amb un orgull de pertànyer a la classe treballadora que ens permet mirar als ulls d'aquells que ens estan explotant fins que, un cop més, abaixin la mirada i els fem retrocedir cada vegada amb major intensitat.

Organitzem-nos, fem créixer la nostra força, plantem batalla a l'explotació.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de la CGT de Catalunya

1º de Mayo 2018. Convocatorias de la CGT

Con motivo de este 1º de Mayo la Confederación General del Trabajo (CGT) de Cataluña volverá a salir a la calle. Lo hará en manifestaciones y concentraciones en 14 poblaciones diferentes, muy a menudo codo a codo con otros movimientos sociales comprometidos con la lucha. Este año queremos destacar la manifestación del 1º de Mayo de Tortosa, donde estaremos presentes por primera vez. Con la descentralización de la jornada, la CGT quiere estar presente en todo el territorio de Cataluña, junto a los miles de personas que cada día luchan contra las injusticias y para construir un futuro mejor, tanto en los centros de trabajo como en las calles de nuestros pueblos y ciudades.

El lema de este año es 'Somos fuerza creciente'. El anarcosindicalismo está incrementando su presencia cada vez más territorio, a más empresas y con más afiliación. Con esta capacidad estamos, día tras día, en mejores condiciones para defender nuestras libertades, nuestros derechos y nuestras reivindicaciones.

Listado de convocatorias de concentraciones y manifestaciones:
Lunes 30 de abril

- Vic. 19.00h. Calle Manlleu esquina Paseo.
Lunes 1 de mayo

- BADALONA. 11: 00h. Plaza Trafalgar.
- BARCELONA. 12: 00h. Jardinets de Gracia
- BERGA. 9: 00h. Pintada de mural en C / Barcelona
- GIRONA. 12: 00h. Punto de encuentro de la Rambla
- IGUALADA. 12: 00h. Pl. Masuca

- LLEIDA. 12: 00h. Pl. del Trabajo
 - MANRESA. 11: 30h. bien Plantada
 - MATARÓ. 11: 30h. Estación de Renfe
 - MOLLET DEL VALLÈS. 12: 00h. Plaza del Ayuntamiento
 - SABADELL. 11: 00h. Juzgados de Sabadell
 - TARRAGONA. 19: 00h. Pl. imperial Tarraco
 - TORTOSA. 19: 00h. plaza Barcelona
 - VILANOVA I LA GELTRÚ. 11: 00h. Cruce Dr. Zamenhof con Francesc Macià
- Somos fuerza creciente
Comunicado del Primero de Mayo de 2018 de la CGT
martes 17 de abril de 2018 /
Comunicados / Visitas: 1272

Hace ya un año que las horas de huelga realizadas en Cataluña están creciendo. De hecho, el último año duplicaron las del anterior. Y todo ello sin tener en cuenta el impacto de las 3 últimas huelgas generales realizadas y sin que la toma de pelo de la falsa recuperación que nos venden lo impida. Como ya dijimos en el último 1º de mayo, había que pasar a la ofensiva para romper un ciclo de resistencialismo agotado. Cabe decir que, en vez de lucha, la tendencia se está revertint. Vagues largas han tumbado el brazo de diferentes patronales. Ejemplos tenemos en Metro, Bicing y Teleférico de Barcelona, en los silos de Coca-Cola, empresas de limpieza, estibadores y un largo etcétera. A fecha de hoy, y desde el 15 de marzo, la plantilla de Funosa sigue en huelga indefinida dos días a la semana contra la precariedad, con seguimiento del 100%. La calle se está volviendo a llenar con luchas en defensa de las pensiones, de las libertades y de los derechos civiles y contra la represión cada vez más descarnada del Estado. Y hace pocas semanas con una huelga general feminista que ha hecho estallar la fuerza acumulada por generaciones de mujeres sometidas por el patriarcado.

En un contexto donde las leyes son papel mojado en el mejor de los casos, y cadenas en el habitual, sólo la expresión del conflicto puede reequilibrar la balanza. Un conflicto que no es ni bueno ni malo. Simplemente existe. Hay conflicto cuando caducan convenios colectivos para la última Reforma Laboral, cuando se chantajea desde posiciones de poder, cuando nos despiden, cuando pagamos por un alquiler dos terceras partes de nuestro sueldo, cuando tenemos que combinar varios trabajos para poder sobrevivir, cuando no podemos plantear un proyecto vital para la inseguridad laboral a la que nos condenan, cuando después de trabajar toda la vida se nos condena a pensiones de miseria. Aquellos que están ganando quieren que acotamos la cabeza aceptando el papel de perdedores en este conflicto cotidiano y permanente. Y nos plantean su paz social como el silencio de los y las oprimidas.

No. No queremos ninguna paz social de la derrota. Una paz que en situaciones de injusticia sólo es positiva para quienes nos explota. Hay que decir alto y claro que los modelos sindicales que hacen bandera de la concertación son proyectos agotados y fracasados, sin capacidad para alcanzar las migajas que gobiernos y empresas ofrecían hace unos años a cambio de una contención social que ya no controlan. La experiencia nos lo muestra claramente: los últimos años sólo han podido acumular retrocesos en las condiciones laborales de la mayoría de los trabajadores. Sólo las reivindicaciones planteadas desde posiciones de fuerza y determinación, diversas y coordinadas, son las que ofrecen mejores

condiciones para poder detener la voracidad de beneficios capitalistas y la precarización de nuestras vidas.

Ante la lucha de la clase trabajadora o de otro tipo de movilizaciones colectivas el sistema alza, una vez más, los muros de la represión para salvaguardar sus privilegios y status quo: más huelguistas en procesos penales, más despidos disciplinarios por actividad sindical en las empresas, más autoritarismo, más criminalización y el uso del código penal de enemigo para normalizar el derecho de castigo del poder. En este escenario no hay otro camino que responder solidariamente. Como hemos hecho siempre, sin importar el color de la bandera del gobierno que haya detrás de estos actos o el sector productivo donde se encuentre la última empresa que ha echado una compañera.

Somos fuerza creciente: el anarcosindicalismo está incrementando su presencia cada vez más territorio, a más empresas y con más afiliación. Con esta capacidad estamos, día tras día, en mejores condiciones para defender nuestras libertades, nuestros derechos y nuestras reivindicaciones. Este 1º de mayo llamamos a afiliarse y organizarse al sindicalismo libertario, a mantener la actitud de lucha en todos los espacios, con un orgullo de pertenecer a la clase trabajadora que nos permite mirar a los ojos de aquellos que nos están explotando hasta que, una vez más, bajen la mirada y los hacemos retroceder cada vez con mayor intensidad.

Organízate, hacemos crecer nuestra fuerza, plantamos batalla a la explotación.

Secretariado Permanente del Comité Confederal de la CGT

17 de abril de 2018

<https://ppcc.lahaine.org/1r-de-maig-2018-convocatories>